

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. évi április hó 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2019. január 24. napján kelt 25.B.391/2018/16. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A Fővárosi Törvényszék 20.B.1513/2013/34. számú, valamint a Fővárosi Ítéltábla 8.Bf.78/2014/10. számú határozatai ellen előterjesztett perújítást elutasítja.

A perújítási eljárás során felmerült 98 925,- (kilencvennyolcezer-kilencszázhuszonöt) Ft büntügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Vádlottat – távollétében – a Fővárosi Törvényszék 20.B.1513/2013/34. számú, 2014. január 28. napján kelt ítéletében testi sértés büntette és testi sértés büntettének kísérlete miatt mint többszörös visszaesőt halmazati büntetésül 5 év 6 hónapi fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 8.Bf.78/2014/10. számú, 2014. május 19-én kelt végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az ítéletet a vádlotton 2015. szeptember 18-án vette fogamatba a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet. Elítélt 2018. január 29-én kelt beadványában jelen ügy mellett két további másik eljárás esetében is perújítási indítványt terjesztett elő, arra hivatkozva, hogy egyik eljárásban sem vett részt, nem tudta magát megvédeni így méltatlan helyzetbe került.

Az elítélt kérelmének a Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.10.182/2018/4. számú határozatával 2018. március 26-án helyt adott és a perújítást elrendelte.

A perújítási eljárásban eljáró Fővárosi Törvényszék 20.B.391/2018/16. számú, 2019. január 24-én kelt ítéletében a Fővárosi Törvényszék 20.B.1513/2013/34. számú, a Fővárosi Ítéltábla 8.Bf.78/2014/10. számú határozata folytán jogerős ítéletét hatályon kívül helyezte. Vádlott bűnösségét testi sértés büntettében (1978. évi IV. törvény 170.§ (1) (6) bekezdés I. fordulat) és testi sértés büntettének kísérletében (1978. évi IV. törvény 170.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés) mondta ki, ezért őt mint többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül 5 évi fegyházbüntetésre és mellékbüntetésül 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a lefoglalt bűnjelek további sorsáról, továbbá a vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült büntügyi költség megfizetéséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a perújítás elutasítása érdekében jelentett be fellebbezést, a vádlott és védője a határozatot tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.104/2019/1. számú átiratában a bejelentett fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perújítási eljárás szabályait megtartotta, ugyanakkor szükségtelenül ismételte meg teljes terjedelmében az alapügyben eljáró bíróságok által lefolytatott bizonyítást. Érvelése szerint a terhelt távollétében hozott ítélet ellen perújítási eljárásban a bíróság közvetlenül már nem a vád tárgyát képező tényeket vizsgálja, hanem azt, hogy a perújítási okként megjelölt körülményeken keresztül az alapügyben megállapított tényállás a valóságnak megfelelt, avagy megfelel-e. Mindehhez a perújítási eljárásban rendszerint nem szükséges az alapügyben felvett bizonyítást teljes egészében ismételni, mivel a vizsgálandó tények köre pusztán a perújítási indítványban felhozott érvekhez igazodik. A bizonyítás kiszélesítését az az tény teszi szükségessé, ha a távollévő terhelt perújítási eljárás során tett vallomásaiban szereplő új tényeket közölt volna, melyeket le kellett volna ellenőrizni az elsőfokú bíróságnak. A perújítás keretében hozott ítélet megalapozottságára figyelemmel az a Be.646.§ (1) bekezdésére a Be.591.§ (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálható. Az alapügyben eljáró bíróság valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot megvizsgált, amelyek értékelése alapján megalapozott történeti tényállást állapított meg, okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a bűncselekmények jogi minősítése is helytálló. A bűnösségi körülmények vizsgálata is teljes körű a súlyosító körülmények nagy száma és nyomatéka okán az alapeljárásban kiszabott büntetés eltúlzottnak nem tekinthető, az időmúlás pedig részben a vádlottnak felróható, ezért azt javára kisebb súllyal lehet figyelembe venni. Mindezek alapján az alapügyben hozott határozat minden részletében törvényes, tévedett a bíróság, amikor a további időmúlás miatt az alapügyben hozott ítéletet hatályon kívül helyezte és a vádlott büntetését enyhítette. Miután a perújítási eljárásban értékelhető új tény, bizonyíték nem merült fel a cselekménye enyhébb jogi minősítése sem indokolt, ezért a perújítást mint alaptalant el kellett volna utasítani. A jogerő utáni időmúlásnak az értékelése a perújítás érdemében való döntés során nem kerülhet sor.

Mindezekért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be.606.§ (1) bekezdés alapján változtassa meg és a perújítást mint alaptalant a Be.647.§ (2) pontja alapján utasítsa el.

Vádlott védője perbeszédét a nyilvános ülésen írásbeli indítványával egyezően adta elő. Álláspontja szerint a perújítási eljárás szabályait az eljáró tanács betartotta a bizonyítást kellő keretek között alappal ismételte meg. Perújításnak alappal adott helyt és hozott az alapügyben foglaltaktól enyhébb ítéletet az időmúlásra tekintettel. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ügyészi fellebbezés alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.590.§ (1) bekezdés (2) bekezdése értelmében a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül.

Ennek során megállapította az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat, a perújításra vonatkozó eltérő eljárási szabályokat is -1998 évi XIX. törvény (rég. Be.) 414.§ (3) bekezdés, és 2017. évi XC. törvény 646.§ (1) (3) (4) (5) – megtartotta.

A vádlott a bántalmazásokat elismerte (25.B.391/2018/3.számú tárgyalási jegyzőkönyv) azzal, hogy annak előzménye az volt, hogy a sértettek elvették a telefonjait. Az előterjesztett védekezésre

figyelemmel a törvényszék teljes körűen megismételte a korábban eljárt bíróságok által lefolytatott bizonyítási eljárást, majd valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot megvizsgálva és értékelve megalapozott tényállást állapított meg, a tényállás alapján okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére.

A Btk.2.§ (1) bekezdésében írt az időbeli hatályára vonatkozó szabályt helyesen alkalmazva járt el a törvényszék, amikor a vádlott terhére rótt cselekményeket az utoljára megvalósított cselekmény elkövetése idején hatályban volt rá nézve kedvezőbb büntetőtörvény 1978. évi IV. törvény szerint bírálta el. A cselekmények jogi minősítése is törvényes.

Tévedett azonban amikor a perújítási eljárás eredményeként megállapította, hogy a perújítás alapos és az alapügyben hozott ítéletet hatályon kívül helyezve új ítéletet hozott.

A régi Be.408.§ (1) bekezdés e) pontja, valamint a jelenlegi Be.637.§ (1) bekezdés g) pontja (5) bekezdés alapján a perújítást kérelemre kötelező elrendelni, amennyiben az alapügyet a vádlott távollétében folytatták le és a terhelt elérhető. Azt az elsőfokú bíróság helyesen idézte, hogy ebben az esetben perújítás során eljáró bíróságok újból és teljes körűen lefolytatják a bizonyítást, számba veszik és értékelik a bizonyítékokat, tévedett azonban amikor az elkövetés óta eltelt csaknem tíz éves időmúlásra tekintettel a perújítást alaposnak ítélte.

A perújítási eljárás során a bíróság az alapügyben hozott határozat törvényességét, helyességét vizsgálja az utóbb bekövetkezett időmúlás értékelésére a perújítás alapossága tárgyában hozott döntés során nem kerülhet sor. A bírói gyakorlat számára a mai napig irányadó 3/2008. Büntető jogegységi határozat I. pontja szerint a terhelt távollétében hozott perújítási eljárás során, amennyiben az eljáró bíróság arra a meggyőződésre jut, hogy az alapügyben hozott ítélet minden részletében helytálló, eltérő döntés meghozatala nem indokolt ezért a bíróság a perújítást elutasítja.

Ahogy azt a perújítási ügyben eljáró bíróság is idézi az alapeljárás során eljárt a bíróságok enyhítő körülményként figyelembe vették az időmúlást is, amelynek a korábbinál jóval nyomatékosabb enyhítő körülményként értékelésére figyelemmel a jogerős ítélet óta eltelt időre a perújítási eljárás során nincs mód.

A Be.637.§ (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerint jogerős ügydöntő határozattal befejezett büntetőeljárás esetén lényegesen enyhébb büntetés kiszabására az alapügyben akár felmerült, akár fel nem merült tényre vonatkozóan felhozott új bizonyíték alapján kerülhet sor. Ilyen új bizonyíték jelen eljárás során nem merült fel, erre az eljáró elsőfokú bíróság sem hivatkozott. Amennyiben a perújítás során eljáró bíróságok az újból lefolytatott bizonyítás eredményeként arra a meggyőződésre jutnak, hogy a korábbi ítélet törvényes és helytálló, úgy nincs mód a bűnösségi körülmények ismételt újraértékelésére. A perújítás, mint rendkívüli perorvoslat esetén csak olyan tény vagy bizonyíték vehető figyelembe, melyből megállapítható, hogy lényegesen befolyásolta volna a jogerős ügydöntő határozatot, amennyiben az a jogerőre emelkedés előtt ismertté válik. Eszerint a jogerő után keletkező tények nem adnak, nem adhatnak alapot az alapügyben hozott határozat megváltoztatására.

Miután a perújítás eredményre nem vezetett a Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletét a figyelemmel Be.646.§ (1) bekezdésre a Be.606.§ (1) bekezdés szerint megváltoztatta, és a perújítást mint alaptalant a Be.647.§ (2) bekezdés a) pontja alapján elutasította.

A terhelt által előterjesztett perújítási indítványt elutasítása okán a perújítási eljárás során felmerült bűnügyi költséget a Be.644.§ (9) bekezdése alapján a vádlott viseli.

A másodfokú bíróság ítélete – mint nem ügydöntő határozat – ellen a Be.615.§ (1) bekezdés alapján másodfellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2019. év április hó 9. napján

. Lassó Gábor
a tanács elnöke

Dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

Radnainé Dr. Solymosi Viktória
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2019. január 24. napján kelt 25.B.391/2018/16. számú határozata a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.49/2019/6. számú határozatában foglalt változtatásokkal, 2019. április 9-én véglegessé vált.

Budapest, 2019. év április hó 9. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke